

BARIŞ YENİDEN MÜMKÜN MÜ?

Üstün BOL, 25 Haziran 2012

<https://ustunbol.wordpress.com/2012/06/02/baris-yeniden-mumkun-mu/>

İlk insandan günümüze kadar insan ırkı sürekli bir çatışma ortamında yaşadı. İnsanların çoğalması, yeryüzüne dağılması farklı coğrafyalarda farklı kimliklerin, ırkların, dinlerin tesisiyle birlikte; küçük çaplı anlaşmazlıklardan ırklar, kültürler, dinler arası büyük çatışmalar zamanına geçildi.

Dünya, imparatorluklar döneminde yaşanan işgal ve fetih amaçlı savaşlardan, birinci ve ikinci dünya savaşları gibi endüstrileşmenin getirdiği ekonomik paylaşım savaşlarından sonra zirvesini 11 Eylül saldırılarından sonra bulan islamofobik bir başka kültürel, sosyal ve fiili savaş ile karşı karşıya kaldı.

Bu savaşta 11 Eylül sembolik bir anlama sahiptir. 11 Eylül saldırılarını kimlerin gerçekleştirdiği halen açıklığa kavuşmamış olsa bile 11 Eylül, İslam dünyası dışında kalan büyükçe bir dünyanın islamofobik tutum ve davranışlarını gizlemeye ihtiyaç duymadan ortaya koymaya başladığı bir dönüm noktası tarih olmuştur.

Asya'nın merkezinde Filistin topraklarında 65 yıldır bütün ilahi ve modern hukuk ilkelerini çiğneyerek varlığını sürdüren Siyonist işgal, kendine dayanak olarak Avrupa'da yeşeren islamofobik düşünceden, Müslüman eşittir terörist denkleminde kuvvet almaktadır.

Sovyet Rusya'nın yıkılışı ile soğuk savaşın sona ermesi "Batı"da düşman rengin 'kırmızı'dan 'yeşil'e dönmesine neden olmuş ve o güne kadar yakın tarihte doğrudan büyük çaplı bir çatışmanın tarafı olmamasına rağmen İslam coğrafyasına 'düşman' üniforması giydirilmiştir.

Bu düşman ve düşmanlık tanımı kendini dünyanın efendisi gören başta Amerika ve onun kukla müttefikleri için zaman içerisinde çeşitli ekonomik gerekçelerle işgallere neden olmuş Afganistan, Irak gibi fiili işgallerin yanı sıra Pakistan gibi ülkelerde yönetsel işgalleri ve başkaca ülkelerde kültürel işgalleri beraberinde getirmiştir.

Amerika'nın fiilen işgal ettiği Irak ve Afganistan'da Amerikan ve/veya müttefik askerlerince işlenen cinayetler, Müslüman ahaliye karşı takınılan tavır ve kötü muamele doğal bir savaş ve işgal psikolojisinden ayrı olarak doğrudan islamofobik bir kültürel beslenmenin ve düşmanlığın ürünüdür.

İşgal coğrafyasında, İslam'ın ibadethanelerine yönelik saldırılar, Müslümanların dini inançlarıyla alay edercesine mahremiyet kurallarının çiğnenmesi, İslam'ın kutsal kitabının yakılması ve Kur'an-ı Kerim'e yönelik başkaca kabul edilemez saldırılar Müslüman kadınlara yönelik tecavüzler bir insani/ahlaksal/cinsel sapkınlığın yanı sıra Müslümanlara yönelik islamifobik bir düşmanlığın ve aşağılama güdüsünün ürünüdür.

Çok yakın zamanda Norveç'te İşçi Partisi'nin gençlik kampının basılması sonucu 77 kişi öldürülmüş ve saldırının hemen ardından Norveç polisi ve bütün dünya basını "Aşırı Dinci, Radikal İslamcı Gruplar"dan şüphelenildiğini duyurmuştur. Saldırının Norveç'li bir ırkçı tarafından gerçekleştirildiği ortaya çıktıktan sonra bile herhangi bir terör saldırısında, ortada herhangi bir delil yokken bütün ağızların ısrarla bir süre daha ilk şüpheli olarak Müslümanları ve aslında İslam'ı mahkûm etmeye çalışmaları islamofobia'nın zihinsel altyapısını göstermesi açısından dikkatlerden kaçmamalıdır.

Avrupa'nın kimi ülkelerinde başörtülü ve sakallı öğrencilerin okullara alınmaması ve öğrenim haklarının engellenmesi, kimi ülkelerde Müslümanların kılık kıyafetlerine yönelik cezai uygulamalar, Müslümanların kendi mimari estetiklerine uygun olarak ibadethane yapmalarına izin verilmemesi gibi artık sıradanlaşan tutum ve davranışlar da uzun soluklu bir islamofobik bilinçaltı beslenmenin sonucudur.

Bununla birlikte içinde Türkiye'nin de bulunduğu halkı büyük çoğunlukla Müslüman olan ülkelerde "kamusal alan"da ve okullarda sürdürülen başta başörtüsü yasağı olmak üzere Müslümanlara yönelik yasaklar başkaca bir aşağılık kompleksinin ve islamofobia'nın sonucudur.

Buradan hareketle islamofobia'nın sadece Avrupa'nın başını çektiği bir kültür havzasında yaşamadığını, kimi İslam ülkelerinde devşirme aydınçıklar ve politikacılar eliyle de Müslüman kimlikler üzerinden Müslümanlara yönelik bir başka etkin islamofobik damarın var olduğunu görmemiz gerekmektedir.

Fransa'da yapılan cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Fransız ırkçısı partinin almış olduğu yüzde on sekiz oranındaki oyda değerlendirilmeye muhtaçtır.

Fransız ırkçı partisi Front National'ın adayları Marine Le PEN babasından aldığı mirasla Fransa'da yaşanan ekonomik krizin faturasını ve aslında Fransa'da yaşanan bütün sorunların faturasını göçmenlere çıkarmasıyla bilinen bir siyasetçidir. Göçmenler olmasaydı Fransa'da milli gelir daha yüksek olacaktı diyebilen, göçmenler olmasaydı Fransa'nın daha güvenilir olacağını söyleyerek suç oranlarından bahisle Müslümanları suç işlemeye meyilli, Fransız

toplumu üzerinde yaşıyan asalaklara benzeten bu ırkçı ve aslen islamifobik zihin algısı İslamofobia cephesinin yıllardır sürdürdüğü çalışmalarının karşılığını yüzde on sekiz ile alırken, Avrupa'nın içine düştüğü İslam düşmanlığı kültürünün de meyvesini toplamaktadır. İrkçı Fransız partisinin ve ırkçı Fransızların, göçmenler ve onların ülkeleri olmasaydı bugün ortada Fransa diye bir ülkenin olmayacağı gerçeğini ıskalmaları, üstelik varlık sebeplerini düşman olarak ilan etmeleri sadece bir akıl tutulması olarak izah edilemez!

İnsanlık tarihi boyunca, insanlığın büyük bir bölümünün topluca içine düştüğü en büyük çukurlardan biri olan islamofobia akımının bizleri nereye sürükleyeceğini bilemiyoruz. Ancak yaşadıklarımız ve tarihin bize aktardıkları insanın çiğnenmemesi gereken en önemli değerinin “onur” olduğunu göstermektedir. Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de veya başkaca fiilen, hukuken, sosyal açıdan işgal edilmiş ülkelerde direnmek en doğal haktır. Öyle gözüküyor ki bu direnişin topyekûn bir savaşa dönüşüp dönüşmemesi bir politika olarak islamofobia üreten ve yaygınlaştırmaya çalışan ülkelerin elinde olacaktır.

İnsanlığın ihtiyacı birilerini ötekileştirerek sömürüye açık hale getirmek değil, dünyanın içinde bulunduğu açlık, adil paylaşım, hastalık ve adalet gibi sorunlara çözüm üretmek olmalıdır. Bu gerçekleştirilmezse, İslam coğrafyası ötekileştirilmeye, aşağılanmaya, düşmanlaştırılmaya devam ederse olacakların sorumluluğu rüzgâr ekenlere ait olacaktır.

<https://ustunbol.wordpress.com/2012/06/02/baris-yeniden-mumkun-mu/>